

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

P6_TA(2007)0342

Darfur

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie sytuacji w Darfurze

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w Darfurze, zwłaszcza rezolucje z dnia 16 września 2004 r.⁽¹⁾, 23 czerwca 2005 r.⁽²⁾, 6 kwietnia 2006 r.⁽³⁾, 28 września 2006 r.⁽⁴⁾ i 15 lutego 2007 r.⁽⁵⁾,
 - uwzględniając porozumienie pokojowe dotyczące Darfuru, podpisane w Abudży (Nigeria) dnia 5 maja 2006 r.,
 - uwzględniając porozumienie z Trypolis w sprawie procesu politycznego w Darfurze, przyjęte w Trypolisie 28 i 29 kwietnia 2007 r.,
 - uwzględniając decyzję Unii Afrykańskiej (UA) z kwietnia 2004 r. o utworzeniu misji Unii Afrykańskiej w Sudanie (AMIS),
 - uwzględniając rezolucję ONZ nr 1706 (2006), w której zaproponowano wysłanie do Darfuru sił pokojowych liczących 22 000 żołnierzy,
 - uwzględniając sprawozdanie z dnia 12 marca 2007 r. sporządzone w ramach misji wysokiego szczebla Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie sytuacji praw człowieka w Darfurze,
 - uwzględniając końcowe sprawozdanie z dnia 11 października 2006 r. sporządzone przez zespół ekspertów ds. Sudanu, powołany na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (UNSC) nr 1591 (2005),
 - uwzględniając bezwzględnie wiążący charakter Konwencji ONZ o Prawach Dziecka,
 - uwzględniając wnioski delegacji Komisji Rozwoju do Darfuru, która przebywała w Sudanie i Czadzie od 30 czerwca do 5 lipca 2007 r.,
 - uwzględniając art. 91 Regulaminu,
- A. głęboko zaniepokojony sytuacją w zakresie praw człowieka w Darfurze, z niezliczonymi przypadkami łamania praw człowieka, w tym masowych gwałtów, uprowadzeń, przymusowych wysiedleń oraz naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego, na co wskazuje sprawozdanie misji wysokiego szczebla Rady Praw Człowieka ONZ do Darfuru,
- B. głęboko zaniepokojony faktem, że pomimo podpisania porozumienia pokojowego dotyczącego Darfuru, w ciągu ostatnich trzech lat w tym regionie konflikt między regularnymi oddziałami wojska, milicją prorządową i rebeliantami przyniósł co najmniej 400 000 ofiar śmiertelnych, a z ponad dwóch i pół miliona osób uczynił uchodźców lub wysiedleńców,
- C. mając na uwadze, że liczba osób dotkniętych konfliktem w Darfurze sięgnęła ponad czterech milionów, co stanowi najwyższą liczbę do tej pory, z 2,2 milionami wysiedleńców włącznie, a pracownicy organizacji humanitarnych nie są w stanie dotrzeć do 500 000 z nich; mając na uwadze, że z ponad pięcioma milionami wysiedleńców i uchodźców Sudan posiada obecnie największą populację uchodźców na świecie,

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 E z 9.6.2005, str. 153.

⁽²⁾ Dz.U. C 133 E z 8.6.2006, str. 96.

⁽³⁾ Dz.U. C 293 z 2.12.2006, str. 320.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 397.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0052.

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

- D. mając na uwadze, że porozumienie w sprawie zawieszenia broni z Ndżameny z dnia 8 kwietnia 2004 r. nie jest przestrzegane, a od zerwania porozumienia pokojowego dotyczącego Darfuru nastąpił wzrost bezprawia i zagrożenia; mając na uwadze, że ustawiczne podziały wśród grup rebelianckich, w wyniku których jest ich obecnie ponad 20, utrudniają dystrybucję pomocy humanitarnej i skomplikują wszelkie negocjacje pokojowe,
- E. mając na uwadze, że ONZ uznaje obecny kryzys w Darfurze za najbardziej tragiczny kryzys humanitarny na świecie,
- F. mając na uwadze, że środowisko pracy organizacji humanitarnych nigdy nie było gorsze i że nadal trwają masowe ataki na ludność cywilną i pracowników organizacji humanitarnych; mając na uwadze, że w 2006 r. zamordowano 19 pracowników organizacji humanitarnych, a także zginęło 18 żołnierzy AMIS, w tym dziewięciu w ubiegłym miesiącu; mając na uwadze, że tylko w tym roku 74 pojazdy organizacji humanitarnych wpadły w zasadzkę, a 82 pracowników organizacji humanitarnych zostało czasowo uprowadzonych,
- G. mając na uwadze, że przemoc na tle seksualnym wobec kobiet i dzieci uznano za zbrodnię przeciwko ludzkości, lecz strony konfliktu w Darfurze nadal bezkarnie stosują gwałt jako narzędzie walki; mając na uwadze, że ofiary, które zgłaszają taki przypadek, narażają się na skierowanie przeciwko nim postępowania karnego na mocy prawa sudańskiego, ponieważ dowód wymaga potwierdzenia przez czterech świadków będących mężczyznami,
- H. mając na uwadze, że tortury i przymusowy pobór dorosłych i dzieci do wojska to stałe elementy łamania praw człowieka i naruszania międzynarodowego prawa humanitarnego w Darfurze, a ofiary są zbyt przerażone, by zgłaszać takie przypadki,
- I. mając na uwadze, że zgodnie z przyjętą przez ONZ zasadą „odpowiedzialności za ochronę”, jeżeli „władze krajowe w oczywisty sposób nie mogą zapewnić ludności ochrony przed ludobójstwem, zbrodniami wojennymi, czyszkami etnicznymi i zbrodniami przeciwko ludzkości”, inni mają obowiązek zapewnić potrzebną ochronę,
- J. mając na uwadze, że mandat AMIS został przedłużony do końca roku 2007, a oddziały mieszane nie zostaną rozmieszczone wcześniej niż w 2008 r., mając na uwadze, że do chwili rozmieszczenia oddziałów mieszanych AMIS jest jedyną siłą będącą na miejscu, upoważnioną do ochrony ludności cywilnej,
- K. w najwyższym stopniu zaniepokojony trwającymi dostawami broni i sprzętu wojskowego wszelkiego rodzaju do Sudanu oraz ich użyciem w obecnej klęsce praw człowieka i klęsce humanitarnej w sudańskiej prowincji Darfur, czego dowodzą ostatnie sprawozdania wyżej wspomnianego zespołu ekspertów ONZ i Amnesty International,
- L. mając na uwadze, że konflikt w Darfurze – oraz bezkarność prawna – coraz mocniej narusza stabilność regionu i dlatego stanowi zagrożenie dla ogólnego pokoju i bezpieczeństwa,
- M. mając na uwadze, że kryzys w Czadzie stanowi część szerszego konfliktu regionalnego, ma jednak własną dynamikę i należy go traktować odrębnie; mając na uwadze, że rząd Czadu nie jest w stanie sprostać obowiązkowi ochrony ludności cywilnej i że obecnie w obozach w Czadzie przebywa 230 000 uchodźców sudańskich, a 190 000 mieszkańców Czadu zostało zmuszonych do opuszczenia swoich domów,
- N. mając na uwadze, że w 2006 r. ONZ ustanowiła mandat sił wielostronnych w Czadzie; od tamtej pory siły te nie zostały rozmieszczone, mimo nasilającej się i poważnej potrzeby ochrony ludności cywilnej,
- O. mając na uwadze, że w 2005 r. Międzynarodowy Trybunał Karny wszczął dochodzenie w sprawie zbrodni w Darfurze i wydał w dniu 2 maja 2007 r. nakaz aresztowania Ahmada Muhammada Haruna i Ali Kushayba, którzy są podejrzewani o popełnienie w sumie 51 zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, w tym morderstw, gwałtów, tortur oraz prześladowań ludności cywilnej w Darfurze,

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

- P. mając na uwadze, że 10 maja 2007 r. Chiny mianowały Liu Giujin specjalnym wysłannikiem do Darfuru; mając na uwadze, że Chiny wyraziły chęć wysłania inżynierów do tego regionu w celu wspierania misji pokojowej ONZ w następstwie wsparcia Chin dla sił mieszanych UA/ONZ pod koniec 2006 r.; mając na uwadze, że Chiny są gospodarzem igrzysk olimpijskich w 2008 r., są uprzywilejowanym partnerem handlowym Sudanu oraz – jako stały członek Rady Bezpieczeństwa ONZ – ponoszą szczególną odpowiedzialność za dążenie do pokoju w Darfurze,
- Q. mając na uwadze, że najnowsze sprawozdanie w ramach Programu Środowiskowego ONZ wskazuje na rozprzestrzenienie się obszarów pustynnych o średnio 100 km w ciągu ostatnich 40 lat, utratę prawie 12 % powierzchni lasu w ciągu piętnastu lat oraz nadmierną eksploatację zagrożonej gleby w Sudanie,
- R. mając na uwadze, że przychody z ropy naftowej pozwoliły na wzrost krajowego budżetu z 900 mln USD w 1999 r. do ponad 2,5 mld USD w 2003 r. oraz prognozowanych 11,7 mld USD w 2007 r.,
- S. mając na uwadze, że kompleksowe porozumienie pokojowe przewiduje przeprowadzenie wyborów w 2009 r.,
1. ubolewa nad sytuacją w zakresie praw człowieka w Darfurze, gdzie konflikt dotyka bezpośrednio ponad cztery i pół miliona osób, a ponad trzy miliony osób jest zdanych na pomoc żywnościową;
 2. wzywa ONZ do podejmowania działań zgodnych z koncepcją „odpowiedzialności za ochronę”, uzasadniając je niezdolnością rządu Sudanu do ochrony swojej ludności w Darfurze przed zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciw ludzkości, a także niemożnością zapewnienia ludności pomocy humanitarnej;
 3. wzywa państwa członkowskie, Radę i Komisję do podjęcia wszelkich możliwych działań i do przyjęcia odpowiedzialności za skuteczną ochronę mieszkańców Darfuru przed katastrofą humanitarną;
 4. wzywa rząd Sudanu i siły rebeliantów do zagwarantowania bezpiecznego i nieograniczonego dostępu pomocy humanitarnej do osób dotkniętych konfliktem oraz do poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego; z zadowoleniem przyjmuje podpisany w dniu 28 marca 2007 r. wspólny komunikat rządu Sudanu i ONZ w sprawie ułatwienia działań humanitarnych w Darfurze oraz wzywa do jego pełnej realizacji;
 5. wzywa wszystkie strony do natychmiastowego przestrzegania zawieszenia broni, potępia wszelkie przypadki naruszenia porozumień o zawieszeniu broni, a w szczególności jakiegokolwiek akty przemocy skierowane przeciwko ludności cywilnej i ataki na pracowników organizacji humanitarnych; nalega na rząd Sudanu, aby zaprzestął bombardowania regionu Darfuru oraz dokonał rozbrojenia milicji Dżandżałid; zaznacza, że brak bezpieczeństwa uniemożliwia faktyczne działania na rzecz rozwoju Sudanu oraz w Sudanie;
 6. z zadowoleniem przyjmuje wyrażenie przez rząd Sudanu 12 czerwca 2007 r. zgody na wprowadzenie oddziałów mieszanych UA/ONZ, przypomina jednak, że rząd Sudanu nie wywiązał się ze wcześniejszych zobowiązań i nie zezwolił na wejście sił mieszanych do Sudanu; podkreśla znaczenie odpowiedniego przygotowania oddziałów mieszanych oraz możliwie najszybszego ich rozmieszczenia, a także dalszej współpracy ze strony władz sudańskich; w związku z tym wzywa do szybkiego rozmieszczenia oddziałów mieszanych UA/ONZ, upoważnionych do skutecznej ochrony ludności cywilnej; zwraca uwagę, że konflikt można rozwiązać jedynie na drodze politycznej, a nie militarnej;
 7. przypomina rządowi Sudanu, że ponosi on główną odpowiedzialność za bezpieczeństwo wewnętrzne, a podejmowanie działań przez wspólnotę międzynarodową nie powinno być odbierane jako pretekst do uchylania się od tej odpowiedzialności;
 8. jest świadomy faktu, że nawet szybkie rozmieszczenie wojsk nie pozwoli na wysłanie znacznie liczniejszych oddziałów przed wiosną 2008 r. i że w międzyczasie dalsze morderstwa i gwałty prawdopodobnie nie ustaną;

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

9. w związku z tym wzywa UE oraz pozostałych międzynarodowych darczyńców do pilnego udzielenia dodatkowego wsparcia AMIS w ramach jej obecnej struktury, w tym do podjęcia długoterminowych zobowiązań w zakresie finansowania, a także udzielenia bardzo potrzebnego wsparcia technicznego w okresie przejściowym, do momentu pełnego wdrożenia sił mieszanych; wzywa do wnikliwego zbadania faktu, że przynajmniej część żołnierzy AMIS od wielu miesięcy nie otrzymała żołdu;

10. uważa, że w celu ochrony ludności cywilnej i pracowników organizacji humanitarnych, zapewniających dalszą dystrybucję pomocy, a także próbując zagwarantować, że rząd Sudanu dotrzyma swoich obietnic i zezwoli na bezwarunkowe wejście oddziałów mieszanych, należy niezwłocznie ustanowić wojskową strefę zakazu lotów nad Darfurem;

11. wzywa UE i wspólnotę międzynarodową do wznowienia negocjacji pokojowych w celu poprawienia treści porozumienia pokojowego dotyczącego Darfuru, aby było ono możliwe do zaakceptowania przez wszystkie strony; wzywa decydentów na arenie międzynarodowej do uczynienia wszystkich stron odpowiedzialnymi na podstawie osiągniętego porozumienia; nalega, aby wszystkie strony konfliktu w Darfurze wykazały się zaangażowaniem w pokojowe rozwiązanie kryzysu poprzez bezzwłoczną realizację porozumienia;

12. wzywa UE, ONZ i UA, aby zjednoczyły się w wysiłkach na rzecz rozwiązania konfliktu w Darfurze i nadały priorytet kompleksowemu procesowi pokojowemu, który powinien obejmować reprezentację plemion Darfuru, wspólnot wysiedleńców, grup kobiet i innych grup społeczeństwa obywatelskiego, wszystkich partii politycznych łącznie z opozycją, a także istotne podmioty regionalne oraz konsultację z nimi, ułatwiając w ten sposób osiągnięcie trwałego pokoju;

13. wzywa Sudański Ludowy Ruch Wyzwolenia do pomocy przy jednoczeniu wszystkich ruchów rebelianckich w Darfurze z myślą o ich udziale w negocjacjach międzynarodowych, a także wzywa społeczność międzynarodową do wywierania nacisku na grupy rebeliantów w celu ich zjednoczenia, wzywa ponadto rząd Sudanu, aby dał rebeliantom czas na przegrupowanie;

14. wzywa rząd Sudanu do pilnego opracowania planu działań na rzecz ponownego osiedlenia wysiedleńców i uchodźców, restytucji ich własności i udzielenia im rekompensaty, utworzenia specjalnego funduszu dla ofiar gwałtu, kobiet, które zostały odrzucone przez rodzinę lub urodziły dzieci będące wynikiem gwałtu, a także ich rehabilitacji;

15. wzywa rządy Czadu i Sudanu, aby dotrzymały potwierdzonych przez nie ostatnio zobowiązań do przerwania wsparcia udzielanego zbrojnym ugrupowaniom oraz do działań na rzecz poprawy ich wzajemnych stosunków;

16. wzywa do pilnego rozmieszczenia w Czadzie sił międzynarodowych, zdolnych do aktywnej ochrony uchodźców, wysiedleńców i innych narażonych grup przed przemocą oraz do ustabilizowania sytuacji w zakresie bezpieczeństwa, tak aby zapewnić lepszy dostęp dla pomocy humanitarnej; wzywa wspólnotę międzynarodową do koordynacji wysiłków dyplomatycznych, tak aby skłonić prezydenta Deby do wyrażenia zgody na rozmieszczenie sił ONZ w Czadzie;

17. wzywa rząd Sudanu do pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym, aby położyć kres bezkarności; w związku z tym wzywa rząd Sudanu do aresztowania ministra ds. pomocy humanitarnej Ahmada Muhammada Haruna i przywódcy Dżandżałid Ali Kushayba oraz do wydania ich Trybunałowi; wzywa UA i Ligę Arabską, aby wywarły w tym celu nacisk na rząd Sudanu;

18. uznaje za niezwykle ważną właściwą realizację kompleksowego porozumienia pokojowego z Południem, jednocześnie zwracając uwagę, że nie zawarto jeszcze porozumienia w sprawie podziału dóbr i wytyczenia granicy; zaznacza, że skuteczna realizacja kompleksowego porozumienia pokojowego oraz zawartego niedawno porozumienia ze Wschodem ułatwiłaby zbudowanie zaufania, które jest niezbędne dla jakiegokolwiek trwałego porozumienia politycznego w Darfurze;

19. potępia jawne łamanie przez rząd Sudanu embarga ONZ na dostawy broni;

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

20. wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego wprowadzenia bardziej restrykcyjnych procedur monitorowania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z wyżej wymienioną rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1591 (2005) oraz wspólnym stanowiskiem Rady UE 2005/411/WPZiB z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie środków restrykcyjnych wobec Sudanu, tak aby procedury te miały zastosowanie do obywateli UE, firm zarejestrowanych w UE, środków finansowych UE, statków i samolotów zarejestrowanych w UE lub firm prowadzących działalność na terytorium podlegającym jurysdykcji UE w odniesieniu do:

- a) zakazu dostaw technologii podwójnego zastosowania do Sudanu, który jest w pełni zgodny z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1334/2000 z dnia 22 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli eksportu produktów i technologii podwójnego zastosowania ⁽¹⁾ oraz z porozumieniem z Wasenaar dotyczącym kontroli wywozu broni konwencjonalnej oraz towarów i technologii podwójnego zastosowania;
- b) wymogu w zakresie ram współpracy cywilno-wojskowej, nałożonego przez ustawodawstwo dotyczące jednolitej przestrzeni powietrznej, zgodnie z którym państwa członkowskie UE oraz organizacje UE muszą ściśle monitorować ładunki samolotów, które mogą zawierać produkty lub technologie wojskowe lub produkty lub technologie podwójnego zastosowania przeznaczone dla Sudanu, szczególnie kiedy ładunki te przewożone są nad terytorium UE; należy również monitorować towary transportowane przez statki;
- c) użycia wszelkich legalnych środków w celu wspierania pełnego i ścisłego przestrzegania przez wszystkie państwa embarga ONZ na dostawy broni oraz sankcji nałożonych na Sudan na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1556 (2004) i 1591 (2005), obejmujących surowy zakaz dostaw broni i produktów wojskowych, które mogą zostać użyte przez rząd Sudanu w Darfurze;
- d) opracowania bardziej surowych i kompleksowych zasad związanych z zakazem dostaw broni i handlu nią wobec Sudanu, które dotyczą dostaw sprzętu wojskowego do Sudanu przez filie przedsiębiorstw unijnych i spółki stowarzyszone z nimi;
- e) środków mających na celu uniknięcie wykorzystania środków transportu pomocy humanitarnej do regionu do jednoczesnego przewozu produktów wojskowych objętych embargiem;

21. wzywa UE i inne podmioty międzynarodowe do nałożenia ukierunkowanych sankcji, w tym działań blokujących działalność gospodarczą podsycającą konflikt, na każdą stronę, w tym rząd, która złamie zawieszenie broni lub zaatakuje ludność cywilną, siły pokojowe lub pracowników organizacji humanitarnych; wzywa także do podjęcia wszelkich koniecznych działań, aby pomóc położyć kres bezkarności poprzez wdrażanie ukierunkowanych sankcji gospodarczych, w tym zakazu podróży i zamrożenia aktywów;

22. popiera stwierdzenie arcybiskupa emerytowanego Desmond Tutu, zgodnie z którym na rząd Sudanu „trzeba dziś nałożyć bezwzględne i skuteczne sankcje, dopóki nie nastanie kres cierpień”; wzywa UA do wspierania tego rodzaju działań wobec osób odpowiedzialnych za akty przemocy w Sudanie;

23. wzywa Sekretarza Generalnego ONZ Bana Ki Moona do wywierania większego nacisku na rząd Sudanu, by zastosował się on do stanowiska Rady Bezpieczeństwa ONZ, a także do podkreślenia, że niewypełnianie wezwań ONZ doprowadzi do zastosowania środków karnych;

24. z zadowoleniem przyjmuje sygnały, że Chiny wykazują obecnie większą wolę wspierania pokoju w Darfurze, i wzywa Chiny jako odbiorcę 80 % sudańskiego eksportu ropy naftowej do odpowiedzialnego korzystania ze swych znacznych wpływów w regionie, tak aby rząd Sudanu wypełnił zobowiązania podjęte w kompleksowym porozumieniu pokojowym i w porozumieniu pokojowym dotyczącym Darfuru; ponadto wzywa Chiny do zaprzestania eksportu broni do Sudanu i do zaprzestania blokowania w Radzie Bezpieczeństwa ONZ decyzji w sprawie ukierunkowanych sankcji przeciwko rządowi Sudanu;

25. wzywa rząd Sudanu do zajęcia się kwestiami ochrony środowiska, w szczególności do ograniczenia wpływu przemysłu naftowego i działalności rolniczej na środowisko, a także do zapobiegania lokalnym konfliktom o zasoby naturalne;

26. wzywa rząd Sudanu, by w przejrzysty sposób podał do publicznej wiadomości wysokość przychodów z ropy naftowej, a państwa członkowskie UE wzywa, by zachęcały do wycofywania firm i funduszy europejskich z Sudanu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 159 z 30.6.2000, str. 1.

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

27. zauważa, że władza i dobrobyt, zwiększone obecnie dzięki przychodom z ropy naftowej, skupiają się w znacznej mierze w centrum, na niekorzyść ludności zamieszkującej obszary peryferyjne;

28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, głowom państw i szefom rządów państw członkowskich UE, rządowi i parlamentowi Sudanu, Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, głowom państw i szefom rządów państw należących do Ligi Arabskiej, rządów krajów grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP), Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE oraz instytucjom Unii Afrykańskiej.

P6_TA(2007)0343

Przyszła unijna polityka morska

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja ocean i mórz (2006/2299(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji: „Przyszła unijna polityka morska: europejska wizja oceanów i mórz” (COM(2006)0275),
 - uwzględniając art. 299 ust. 2 Traktatu WE,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie wysp oraz ograniczeń naturalnych i gospodarczych w kontekście polityki regionalnej⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jak również Komisji Rybołówstwa i Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0235/2007),
- A. mając na uwadze, że morza i oceany w istotny sposób przyczyniają się do geograficznej wielkości i dobrobytu dzięki najbardziej oddalonym regionom, dającym Unii Europejskiej 320 000 km wybrzeża i będącym domem dla jednej trzeciej Europejczyków, w tym dla 14 milionów mieszkańców wysp,
- B. mając na uwadze, że przemysł morski oraz usługi związane z morzem – pomijając surowce naturalne – wytwarzają od 3 do 6 %, a rejony nadmorskie łącznie 40 % europejskiego PKB; mając na uwadze, że 90 % towarów w handlu zagranicznym i 40 % w handlu wewnętrznym UE jest transportowanych drogą morską, a także mając na uwadze, że flota europejska stanowi 40 % floty światowej,
- C. mając na uwadze, że stosowanie Strategii Lizbońskiej do polityki morskiej dotyczy nie tylko celów związanych z podnoszeniem konkurencyjności, lecz także musi mieć wpływ na inne filary strategii, takie jak tworzenie bardziej trwałych i lepszej jakości miejsc pracy w sektorze morskim w Unii Europejskiej,
- D. mając na uwadze, że oceany i morza w Europie obejmują główne korytarze transportowe, przez które przechodzi znaczna część transportu; mając na uwadze, że oceany i morza na świecie nadal mają znaczący potencjał, jeżeli chodzi o zdolność transportową, a także mając na uwadze, że oceany i morza mają zatem nie tylko istotną wartość ekologiczną, ale również społeczną i ekonomiczną,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0082.